

אמא

אקדים ואומר: תודה. לכל הקהל הגדול שהצטרף אלינו למסע האחרון של אמא סבתא שלנו.

לפני שאתחיל, אני רוצה להבהיר ולספר לכם, כמה מוזר לי שאת מילות הפרידה שלי מאמא, אני מקריאה בעברית, כששפת האם שלי והשפה בה דיברנו בינינו תמיד היתה אנגלית.

כל מה שאקריא היום, הקראתי וסיפרתי לאמא בימים האחרונים, בביקורי הרבים בבית יונתן. אולי ישמע לכם מוזר, שהקראתי לה את ההספד שלי אבל זה היה חלק ממסע הפרידה שלי ממנה.

היה מאד חשוב לי שהיא תשמע את מילות הפרידה שלי ממנה בעודה בחיים. עבורי זאת היתה נחמה גדולה שהיא יכלה לשמוע את שיש לי להגיד לה.

כדברי המשורר יהודה עמיחי "אמי אפתה לי את כל העולם בעוגות מתוקות".

אמנם החיים לא תמיד היו מתוקים והיו רגעים בחייה הארוכים של אמא, שהחיים היו מרירים חמוצים ומלאים דאגה ועצב, אך היא ידעה באופן מפליא להמתיק אותם. הייתה בה באמא, מידה גבוהה של אופטימיות.

היו לה, כל כך הרבה עיסוקים שהיא אהבה לעשות. אני לא אמנה את כולם היום, אך יש אחד שהוא מילא את חייה והיה מרכז החיים בבית, המטבח. אין סיכוי בעולם שתגיעו לבית הורי ולא תהיה עוגה או עוגיות תוצרת ידיה.

ידיים טובות היו לאמא, ידיים של אופה שעוסקות בלישה בחישה ויצירת מטעמים מתוקים, לא פלא שאמא סבלה מסכרת. אך עובדה זו לא הפסיקה את אהבתה לאפיה. עוגות לסוף שבוע חגים לאירועים, חתונות, לא משנה מה האירוע, משהו מתוק יצא מביתה.

סוד קטן אספר לכם. אמא עבדה שנים במטבח של הקיבוץ ואני כילדה לא סבלתי את הריח מהבישולים, בעיקר של טיגון הבשר. לזכותה של אמא יאמר נהייתי צמחונית, עוד לפני שהבנתי את המוסר שיש באי אכילת בשר. וזה בגלל הריח שנדף מבגדי העבודה שלה.

עוד סוד קטן שהיא סיפרה לי: באחד הימים בעודי עומדת לידה במטבח כשהיא עוסקת בהכנת עוגת תפוחים ריחנית,

טוב תמיד להוסיף קמצוץ מלח לכל דבר מתוק, זה מאזן את המתיקות, כך היא טענה ואני לעולם לא חלקתי על דבריה בנושא הזה.

לסכם את 93 שנות חייה של אמא אצטרך לכתוב ספר ואני אמנם ניחנתי בכישרון כתיבה, אך לא אתחיל בזה היום.

מודה לך אמא, על שנים שדאגת לי כשחליתי במחלה הארורה ורצית לעזור כמה שאפשר. אני ניסיתי להקל עלייך את הדאגות ולהראות לך שאני אנצח, פעם אחרי פעם ניתוח אחרי ניתוח, אבל את אמא עם חושים של אמא טובה ידעת כמה אני סובלת וסבלת איתי.

אספר שהשנים האחרונות אחרי לכתו של אבא, היו חיים לא פשוטים עבורך, ואני מקווה שהצלחתי ללוות אותך בחדס וסבלנות עד היום. היה לך משפט שחזרת ואמרת לי לא פעם ברגעים של משבר ועצבות "I want abba" ואני הייתי עונה לך בשקט ועדינות "גם אני רוצה את אבא, אבל עוד לא הגיע הזמן".

עכשיו הגיע הזמן ואת לשמחתך עם אבא. ואני משוכנעת שאבא עמל ב - 9 השנים האחרונות להכין לך את גן הפרחים היפה בעולם.

מלא גרברות גלדילות סייפנים פרחי שמש ורדים עצי פרי והדר, ציפורים ותוכים. גן כזה יפה, לא ראו שם מעולם. אז מאיפה שאתם מסתכלים עלינו תראו איזו משפחה נהדרת יצרתם, בהרבה אומץ אהבה כבוד, ובערכים טובים.

לצוות בית יונתן המדהים ולכל מי שנגע באיזה שהיא דרך ברווחתה של אמא בשנים האחרונות, אני מודה מעומק ואזכור לכם חסד לעולם.

זהו mum עכשיו תנוחי בטוב בחדס וברחמים.

עכשיו נגיד לך כולנו יחד בפעם האחרונה

We love you mum

